

TÜRK SUÇLULARINDA PARMAK İZLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI İNCELENMESİ

Dr. SENİHA TUNAKAN

Antropoloji Doçenti

Bazı beden karakterlerinin ve bunlarla ilgili genlerin muhtelif sosyal tabakalarda farklı dağılışı bazı araştırmacıların çalışma konusu olmuş ve alınan neticeler böyle bir ilginin varlığını ortaya koymuştur. Meselâ 1935 de *Kirchmair* parmak uçlarındaki çizgilerin teşkil ettikleri figür tiplerinin aynı bir topluluğun sosyal tabakalarında farklı dağılış göstereceğini ileri sürmüş ve bunu denemiştir. Yalnız bu çalışma metod bakımından tenkit edilmiştir. Çünkü müellif okul çocukları üzerinde yaptığı araştırmasında çocukları devam ettikleri okullara göre sosyal tabakalara ayırmıştır. Halbuki bu konuda daha ziyade kabul edilen metod babanın gördüğü işe göre ailenin sosyal durumunun tesbitidir. Bu mülâhaza ile 1954 de *H. Walter* "Hautleistenmuster und soziale Schichtung" adlı etüdünde aynı konuyu ele almış ve sosyal sınıflamayı *K. V. Müller'in* sınıflamasına göre yani baba mesleğine göre yapmıştır.¹ Bu sınıflamada beş sosyal tabaka ayırt edilmektedir. Üst yani I inci tabakada akademisyenler, yüksek memurlar, V inci tabakada işçiler ve gündelikçiler vardır. Araya sıra ile yüksek orta, müstakil orta ve alt orta tabakalar girmektedir. Müellif burada 1018 okul çocuğunun el ve ayak izlerini incelemiştir. Ele aldığımız konuya giriş bakımından bizi burada daha ziyade parmak izleri ilgilendirdiğinden muhtelif sosyal tabakalarda yalnız parmak izlerinin dağılışını ve varılan neticeleri kısaca özetliyeceğiz. Parmak izlerinde ulnar büklüm, radial büklüm, kasırğa ve yay olmak üzere dört esas tipin ayırt edildiğini biliyoruz.² Bunların ırklardaki dağılış nisbetlerinin farklı olduğu da malûmdur. Fakat aynı bir gurup içinde farklı sosyal tabakalarda bunların gösterdiği farklı dağılış da ,aşağıda görüleceği gibi, dikkati çekmektedir. *H. Walter*, ulnar büklüm tipine en fazla üst sosyal tabakada raslamıştır. Bu figürün alt tabakalara doğru inildikçe çoğunluk nisbeti tedrici bir surette azalmaktadır. Nadiren raslanan radial büklüm bütün sınıflarda takriben aynı derecede yaygındır. Kasırğa, aşağı sosyal tabakalarda hakimdir. Yay, alt tabakalarda yukarı tabakaya nazaran daha fazladır. Müellifin tetkik materyeli içinde ayrıca noksan zekâlı, fizik veya ruhî gelişme bozuklukları gösteren çocukların devam ettikleri okul öğrencileri ile normal ilk okul öğrencileri arasında

¹ Walter, H.: Hautleistenmuster und soziale Schichtung. Z. Morph. Anthropol. 46. 1954. pp. 47—56.

² Tunakan, S.: Türklerde parmak ve el izlerinin antropoloji bakımından incelenmesi. Ankara Üniversitesi yayınları: 15. Ankara, 1948.

yaptığı karşılaştırma da vardır. Bu karşılaştırmada birincilerde kasırğa tipinin arttığı buna karşılık büklüm tipinin azaldığı görülmüştür. Diğer taraftan Almanya ile Malenezya arasında el ayası ve parmak uçlarındaki çeşitli figür tipleri ile sosyal tabakalar arasındaki münasebetler bakımından da bir muvazilik tesbit edilmiştir. Müellif araştırmasının sonunda bütün bu neticelerin tahtid edilerek söylenmesi lâzım geldiğini ve elde edilen farkların bütün hallerde sıkı bir surette matematik ve istatistik bakımından katileştirilmediğini kaydetmektedir. Bu mesaisinden önce müellif avuç içindeki maymun çizgisi ve boy gibi diğer bedenî vasıfların da sosyal tabakalardaki dağılışı üzerinde çalışmış ve müsbet neticelere varmıştır. Yukarıda bahis konusu ettiğimiz etüt bunların bir devamıdır.

1954 de bizim de maymun çizgisi üzerinde yaptığımız bir çalışma bu vakıayı teyit etmiş bulunmaktadır.² Okul çocuklarıyla suçlular arasında yapılan karşılaştırma yani normallerle normallerin dışıca olarak ele alabileceğimiz hemen ekserisini mükerrer suçlarla katillerin teşkil ettiği farklı iki sosyal gurubun karşılaştırılması dikkate değer neticeler vermiştir. Maymun çizgisinin ırklarda gösterdiği farklar malumdur. Çünkü bu bir gurup karakteridir. Mongollarla Avrupalılar arasında Mongollar lehine bir artış vardır. Diğer taraftan yapılan araştırmalar da aynı bir gurup içinde idiotlarda, irsî akıl hastalarında, eğitimi güç çocuklarda, suçlularda bu çizginin yüzde nisbetinin normallere nazaran fazlalığını göstermiştir. Keza sosyal tabakalardaki farklı dağılışı da yukarıda işaret ettiğimiz gibi bilinmektedir. Aynı şekilde parmaklardaki dört esas figür tipinin ırklardaki nisbetleri de farklıdır. Mongol ırklarında kasırğa tipinin, Avrupa ırklarında ise büklüm tipinin hakimiyeti görülür. Burada da dikkati çeken aynı bir gurup içinde bunların muhtelif sosyal tabakalardaki farklı dağılışı, meselâ kasırğa tipinin daha ziyade aşağı tabakalarda ve eğitimi güç çocuklarda nisbî fazlalığı, büklüm tipinin buna karşılık azlığıdır. Şu halde aralarında daha büyük bir ayrılık olan suçlularla normaller arasında bu farkın daha da fazla olacağı önceden söylenilebilir. Modern Kriminal Antropoloji suçlu şahsiyetinin bir bütün olarak morfolojik, fonksiyonel ve ruhî yönden tetkik edilmesi gerektiğini ileri sürmektedir. Böyle olunca türk suçlularının parmak izleri üzerinde yaptığımız ve mukayese meteryeli olarak okul çocuklarını ele aldığımız bu çalışma biraz da suçlu antropolojisine ufak bir yardım olacaktır.

İnceleme materyelimizden türk suçlularına ait olanı 268 erkeğin parmak izi teşkil etmektedir. Bu hususta Dr. Saim Apay'ın "Türk Suçlu-

¹ Walter, H.: Betrachtungen über die Verteilung der Vierfingerfurche. Z. Morph. Anthrop. 44. 1952.

Walter, H.: Die Verteilung unter - bzw. überdurchschnittlicher Körperhöhe in den sozialen Schichten. Z. Morph. Anthrop. 45. 1953.

² Tunakan, S.: Türklerde ve Türk suçlularında el ayasındaki dört parmak çizgisi (maymun çizgisi) üzerinde araştırma. Ankara Üni. Dil ve Tarih - Coğrafya Fak. Derg. Cilt XII. Sayı 1-2. 1954. pp. 117- 126

larında Antropo-sosyal Araştırma, 1944" adlı doktora tezine ait büyük anketten faydalanılmışım Bu materyel üzerinde bana çalışma müsaadesi verdiği için sayın Dr. S. Apay'a burada bir kere daha teşekkür etmek isterim. Mukayese materyeli olarak evvelce türklerde el ve parmak izlerini inceleyen aldığımız 120 si erkek 140 l kız olmak üzere 260 öğrenciye ait parmak izi kullanılmıştır.

Tablo 1

4 esas figür tipinin her iki gurupta dağılışı nisbetleri

	<u>U. Büklüm</u>	<u>R. Büklüm</u>	<u>Kasırga</u>	<u>Yay</u>
260 öğrenci	55,6±0,97	3,7±0,37	35,8±0,94	4,8±0,41
268 suçlu	51,4±0,97	3,6±0,35	41,5±0,95	3,4±0,35

1 numaralı tablo öğrenci ve suçlu serisinde dört esas figür tipinin dağılışı nisbetlerini göstermektedir. U. büklüm tipine öğrencilerde %55,6±0,97, suçlularda %51,4±0,97 nisbetinde raslanmıştır. Aradaki fark birinciler lehinedir. Kasırga tipinin dağılışı nisbeti ise bunun tamamen tersidir. Suçlularda öğrencilerdeki %35,8±0,94 nisbetine karşılık %41,5±0,95 olarak bulunmuştur. İstatistik bakımından da katiyetini tesbit ettiğimiz bu sonuçlar bu iki ayrı sosyal gurup arasında u. büklüm ve bilhassa kasırga tipinin dağılışının ne kadar farklı olduğunu göstermektedir. Aynı zamanda *H. Walter'in* vardığı sonuçları da teyit etmektedir, Az raslanan r. büklüm her iki gurupta da aynı derecede yaygındır; birinci gurupta %3,7±0,37, suçlu gurubunda %3,6±0,35 nisbetinde tesbit edilmiştir. Yay tipi bakımından her iki gurup arasında birinciler lehine bir fazlalık görülüyorsa da bu fark istatistik yönünden tam bir katiyetle tesbit edilememektedir. Bu nisbetler öğrenciler gurubunda %4,8±0,41, suçlular gurubunda %3,4±0,35 olarak bulunmuştur. Halbuki. *H. Walter* aşağı sosyal tabakalarda yay tipini fazla olarak tesbit etmiştir. Bizdeki nisbetler bunun aksini vermiştir.

Tablo 2

Bütün parmaklarda yalnız u. büklüm veya yalnız kasırga tipi taşıyanların sayı ve yüzde nisbetleri

	U. büklüm		kasırga	
	<u>sayı</u>	<u>% ± m</u>	<u>sayı</u>	<u>% ± m</u>
260 öğrenci	8	3,0±1,05	10	3,8±1,18
268 suçlu	13	4,8±1,30	16	5,9±1,44

Bütün parmaklarda yalnız u. büklüm veya yalnız kasırga tipinin bulunduğu halleri 2 numaralı tablo özetlemektedir. Tablonun tetkikinden anlaşıldığı gibi 10 parmakta da u. büklüm tipini taşıma bakımından her iki gurup arasında pek fark yok gibidir. Öğrenciler gurubunda bunun nisbeti %3,0±1,05, suçlular gurubunda %4,8±1,30 dır. Aradaki çoğunluk farkı

suçlular lehine görünüyorsa da bu fark istatistik yönünden pek katileştirilememektedir. Bütün parmaklarda yalnız kasırğa tipinin bulunması haline ise suçlularda biraz daha fazla raslanmaktadır.. Dağılım nisbeti bunlarda $5,9 \pm 1,44$ öğrencilerde $3,8 \pm 1,18$ dir. Burada her iki gurup arasındaki fark daha bariz olmakla beraber yine istatistik bakımından katiyeti pek tesbit edilememektedir. Bu, belki de tetkik materyelinin azlığından ileri gelmektedir. *H. Walter'in* vardığı sonuçlar ise şöyledir: muhtelif sosyal tabakalar arasında bütün parmaklarda yalnız u. büküm tipinin bulunması yüksek tabakalar lehine bir çoğunluk göstermiştir. Fakat istatistik bakımından katiyeti tesbit edilememiştir. Bütün parmaklarda yalnız kasırğa tipinin bulunması yukarı tabakadan aşağı doğru inildikçe bir artış göstermiştir. Fakat bu artış da matematik olarak katileştirilememiştir. Bu sonuncu netice bizimkine tamamiyle uymaktadır. Hiç değilse kasırğa çoğunluğuna karşı bir temayülü ortaya koymaktadır. Bunların dışında her iki gurupta da hiçbir fertte bütün parmaklarda yalnız r. büküm veya yay tipine raslanmamıştır.

Sağ veya sol el parmaklarında yalnız kasırğa tipinin bulunması hali de pek büyük olmamakla beraber suçlularla normal fertler arasında bir fark göstermektedir. 3 numaralı tabloda da görüldüğü gibi 260 öğrencinin 7 sinde sağ elin, 3 ünde sol elin bütün parmaklarında kasırğa tipi görülmüştür. Bunların yüzde nisbetleri sağda $2,7 \pm 1,0$, solda $1,15 \pm 0,64$ dür. Suçlularda 14 kişide sağ, 6 kişide sol el parmaklarında tesbit edilmiştir. Bunların dağılım nisbeti sağda $5,2 \pm 1,35$, solda $2,23 \pm 0,89$ dur.

Tablo 3

Sağ veya sol el parmaklarında yalnız kasırğa tipi bulunanların sayısı ve yüzde nisbetleri

	sağ		sol	
	sayı	% \pm m	sayı	% \pm m
260 öğrenci	7	$2,7 \pm 1,0$	3	$1,15 \pm 0,64$
268 suçlu	14	$5,2 \pm 1,35$	6	$2,23 \pm 0,89$

Bu netice de, istatistik bakımından pek sıhhatli olmamakla beraber, suçlularda hiç değilse temayül bakımından kasırğa tipinin fazlalığını işaret etmektedir.

Bu vesile ile sağ-sol farkına da temas etmiş bulunuyoruz. Her iki gurupta da kasırğa tipi sağ elde soldan daha fazla bulunmaktadır. Bu, şimdiye kadar tetkik edilmiş olan bütün ırk guruplarında tesbit edilmiş olan genel bir haldir. Serimiz de bunun dışında kalmamaktadır.

Suçlularla normal fertler arasındaki karşılaştırmayı bir kere de aynı cinsler arasında yapmayı uygun görüyoruz. Çünkü mukayese materyeli olarak kullandığımız 260 öğrencinin 120 si erkek 140 1 kızdır. Diğer taraftan kasırğa tipinin aynı bir gurup dahilinde erkekler lehine bir fazlalık

gösterdiği de malumdur. Böyle olunca hatıra gelebilen bir cins farkının yukarıdaki neticelere tesir etmiş olması ihtimalini göz önünde tutarak bir kere de erkeklerden müteşekkil suçlu gurubunu yalnız erkek öğrenciler grubu ile karşılaştırmayı faydalı bulduk. Neticenin değişmediği görülmektedir. Kasırğa tipi fazlalığı yine suçlulardadır. 4 numaralı tablo bu karşılaştırmayı göstermektedir.

Tablo 4

4 esas figür tipinin her iki gurup erkekleri arasında karşılaştırılması

	u. büküm	r. büküm	kasırğa	yay
120 öğrenci	54,2±1,43	4,4±0,59	37,1±1,39	4,6±0,60
268 suçlu	51,4±0,97	3,6±0,35	41,5±0,95	3,4±0,35

U. büküm 120 öğrenci gurubunda %54,2±1,43 suçlu gurubunda %51,4±0,97 dir. Matematik katiyet zayıf olmakla beraber suçlularda bu tipin azlığına karşı olan temayül sezilmektedir. Kasırğa tipindeki fark daha büyüktür. Öğrencilerdeki %37,1±1,39 çoğunluğa karşılık suçlularda %41,5±0,95 dir Yani kasırğa tipi suçlularda nisbeten daha fazladır ve bu fazlalık matematik olarak da tahakkuk etmektedir. R. büküm bakımından iki gurup arasında pek fark yok gibidir. Birincilerde %4,4±0,59, ikincilerde %3,6±0,35 dir. Yay bakımından az olmakla beraber aradaki fark (Tablo 1 de olduğu gibi) birinciler lehinedir. Yani bunlarda %4,6±0,60 ikincilerde %3,4±0,35 olarak tesbit edilmiştir. Görülüyor ki aynı cinsler üzerinde yaptığımız karşılaştırma da neticeyi değiştirmemiştir. Genel olarak aynı bir gurup içinde suçlularda kasırğa teşekkülü normal fertlerden daha fazladır. Buna karşılık u. büküm tipinde bir azlık görülmektedir. R. büküm ve yay tiplerinde serilerimiz arasında ehemmiyetli bir fark kaydedilmemiştir.

Ö z e t

Bazı morfolojik karakterlerin muhtelif sosyal tabakalarda farklı dağılışı meselesi son zamanlarda *H.Walter* tarafından boy, el ayasındaki maymun çizgisi, el ve ayak izlerindeki bazı şekiller üzerinde yapılan araştırmalarla incelenmiş bulunmaktadır. Aynı düşünce ile biz de okul çocukları ile suçlular arasında bir karşılaştırma yaparak yani normallerle normallerin dışında olarak ele alabileceğimiz hemen hepsini mükerrer suçlularla katillerin teşkil ettiği birbirinden çok farklı iki sosyal gurup arasında parmak izleri konusunu ele alarak bunların dağılışı nisbetlerini incelemek istedik. Bu suretle türk suçlularının antropolojisine ufak bir yardım yapmış olacağımızı zannediyoruz. Bu yazımız bundan evvel türk suçlularında maymun çizgisi (dört parmak çizgisi) üzerinde yaptığımız araştırmanın bir devamıdır. Burada ele alınan bilhassa *kasırğa* ve *ulnar büküm* tiplerinin bu iki

farklı sosyal tabakadaki çoğunluk nisbetleridir. İnceleme materyelimizi türk suçlularına ait 268 erkek ferdin parmak izi ile 120 si erkek 140 1 kız olmak üzere 260 öğrenciye ait parmak izi teşkil etmektedir.

Tablo 1, öğrenci ve suçlu gurubunda dört esas figür tipinin dağılışı nisbetlerini göstermektedir. U. büklüm tipine öğrencilerde daha fazla %55)6±0,97 nisbetinde, suçlularda ise %5i,4^0,97 nisbetinde Taşlanmış-tır. Halbuki kasırğa tipinin dağılışı nisbeti bunun tamamilen tersi bir münasebet göstermektedir. Suçlularda öğrencilerdeki %35,8±0,94 nisbetine karşılık %41,5±0,95 olarak bulunmuştur. İstatistik bakımından da doğruluğunu tesbit ettiğimiz bu sonuçlar bu iki ayrı sosyal gurup arasında birincilerde u. büklüm, ikincilerde kasırğa tipinin nisbî fazlalığını göstermektedir. Az raslanan r. büklüm her iki gurupta da aynı derecede yaygındır. Yay tipi bakımından fark birinciler lehine olmakla beraber bunun istatistik bakımdan katıyeti pek sahih değildir.

10 parmakta yalnız u. büklüm veya yalnız kasırğa tipinin bulunması bakımından her iki seri arasında pek fark görülememiştir (Tablo 2). Kasırğa bakımından suçlularda bir fazlalık görülüyorsa da bunun istatistik yönden tahkiki mümkün olamamıştır. Bu neticeyi belki biraz da her iki tetkik materyelinin miktarının azlığında aramak gerekmektedir.

Sağ veya sol el parmaklarında yalnız kasırğa tipinin bulunması hali de pek fazla olmamakla beraber her iki seri arasında ufak bir fark göstermektedir (Tablo 3). İstatistik bakımından pek sıhhatli olmamakla beraber bu fark hiç değilse suçlularda kasırğa tipinin fazlalığına karşı olan temayülü işaret etmektedir.

Kasırğa tipinin aynı bir gurup dahilinde erkeklerde nisbeten daha fazla bulunduğu vakıası karşısında muhtemel cins farkını bertaraf etmek için bir kere de yalnız erkeklerden müteşekkil olan suçlu gurubunu yalnız erkek öğrenciler gurubu ile karşılaştırmayı uygun bulduk (Tablo 4). Bu karşılaştırma bundan evel vardığımız neticeleri değiştirmemiştir. Kasırğa tipine suçlularda yine fazla raslanmış u. büklüm tipinde nisbî bir azlık görülmüştür.

Görülüyor ki yukarıda ele aldığımız soydan bazı morfolojik vasıflar bazı sosyal guruplarda daha fazla bulunmaktadır. Bu vasıfların bu tarz dağılışı sosyal ve ruhî bakımdan düşkün olan suçlularla normal fertlerin karşılaştırılmasında daha da büyük farkla meydana çıkmaktadır. Daha çok sayıda materyel üzerinde işlenecek olan bu konunun çok daha kesin neticeler vereceği şimdiden söylenebilir. Serilerimizde bazı farkların istatistik bakımından pek tahkik edilememesi muhtemelen tetkik materyelinin azlığından ileri gelmektedir. Normal fertlerle suçlular arasında kasırğa ve büklüm tipi bakımından tesbit edilen farklar bunlarda parmak yastıklarının kabarıklığını, parmağın boyuna eksenine göre bu yastıkların simetrik veya asimetrik oluşunu keza daha embryoda epidermin farklı kalınlığını

sağlayan kalıtım faktörlerinin farklı dağılışı ile izah edilebilir (E. Fischer'e göre tıpkı ırklarda olduğu gibi). Belki bu faktörlere müessir olan başka faktörlerde vardır. Bunları bilmiyoruz. Fakat herhalde bu gibi morfolojik vasıfların dolayısıyla bunları tayin eden genlerin sosyal tabakalar arasında böyle bir fark göstermesi bize bu genlerle sosyal tabakalanma arasında bir nevi seleksiyonun vukua geldiğini düşündürmektedir.

A COMPARATIVE STUDY OF THE FINGER PRINTS OF TURKISH CRIMINALS

Dr. SENİHA TUNAKAN

Assistant Professor of Anthropology

S U M M A R Y

The investigations made by H. Walter on the different distribution of some bodily characteristic in various social ranks inspired to us the above subject. For this purpose, we studied the finger-prints and found out the majority proportions of loop and whorl types in two social groups entirely different from each other. One of groups which we deemed as normal, consisted of school children. Murderers and criminals who committed more than one offence were taken as the second group, the group of abnormal. This article is the continuation of the investigation we made on (sillon simien) in the palms of Turkish criminals. Our material here is the finger prints of 268 male Turkish criminals and the finger-prints of 260 students' 120 male and 140 female.

We notice that the proportion of ulnar loop type was $55,6 \pm 0,97$ in the group of students, and $51,4 \pm 0,97$ in the criminals (Table 1). Anstovhorls type, this showed an entirely different proportion, just the opposite; $41,5 \pm 0,95$ in criminals, $35,8 \pm 0,94$ in students. These results which are definite from statistical point of view, show the beetwen the two social groups. Radial loop which is rarely seen, is equally distributed in both groups. The arche type seems a little more in the group of students, but this is not definite from statistical point of view.

Consequently we can give the following explanation concerning the differences we noticed in the distribution of whorl and ulnar loop types amongst normal people and the criminals: This difference is probably due to the swelling of finger bulbs and their being symmetrical or asymmetrical to the lenght axis of the finger, or the distribution of heredity factors which accomplish the thickness of epiderm in the embryo, differently in these two groups. (E. Fischer claims that it is the same when races are in question). There are probably some other factors which effect upon these factors. This kind of morphological characteristics are determined by some genes. This genes show a difference in various social ranks. Therefore we think that by these genes a kind of selection comes out in social stratification.